

Buďte si Bohem jisti! **kázáno v Jeffersonville 25.1. 1959**

Tedy Eliáš Tesbitský, obyvatel Galádský, mluvil k Achabovi: Živť jest Hospodin, Bůh izraelský, před jeho obličejem stojím, že nebude těchto let rosy ani deště, jedině vedle řeči mé. I stalo se slovo Hospodinovo k němu řkoucí: Odejdi odsud a obrať se k východu, a skryj se u potoka Karit, kterýž jest proti Jordánu. A budeš z toho potoka píti; krkavcům pak jsem přikázal, aby tě krmili.

Kterýž odšed, učinil, jakž mu přikázal Hospodin. Nebo odšed, usadil se při potoku Karit, kterýž byl proti Jordánu. A krkavci přinášeli jemu chléb a maso každého jitra, též chléb a maso každého večera a z potoka pil.

Tedy po přeběhnutí těch dní některých vyschl ten potok, nebo nebylo žádného deště na té zemi. I stalo se slovo Hospodinovo k němu řkoucí: Vstaň a jdi do Sarepty Sidonské a buď tam. Aj, přikázal jsem ženě vdově, aby tě živila.

Kterýž vstav, šel do Sarepty a přišel k bráně města a aj, žena vdova sbírala tu dříví. A zavolav jí, řekl: Medle přines mi trochu vody v nádobě, abych se napil.

A když šla, aby přinesla, zavolal jí zase a řekl: Medle, přines mi také kousek chleba v ruce své. I odpověděla: Živť jest Hospodin Bůh tvůj, žeť nemám žádného chleba, ani podpopelného, kromě hrsti mouky v kbelíku a maličko oleje v nádobce a aj, sbírám dvě dřeva, abych šla a připravila to sobě a synu svému, abychom snědouce to, za tím zemříce musili.

I řekl jí Eliáš: Neboj se, jdi a učiň, jakž jsi řekla, avšak udělej mi prvé z toho malý chléb podpopelný a přines mi jej. Potom sobě a synu svému uděláš. Neboť toto praví Bůh izraelský: Mouka z kbelíka toho nebude strávena, aniž oleje v nádobce té ubude, až do toho dne, když dá Hospodin déšť na zemi.

I šla a učinila vedlé řeči Eliášovi, a jedla ona i on i čeledě její až do těch dní. Z kbelíka toho mouka nebyla strávena, aniž oleje v nádobce ubylo, vedlé řeči Hospodinovi, kterouž mluvil skrze Eliáše.

Téma proslovu dnes ráno, dříve, než odejdu do zámoří, jsem zvolil z tohoto textu: „Buďte si jisti Bohem.“

Modleme se!

Pane požehnej nyní své Slovo, kdy bude vycházet. Nechť Duch Svatý zajme naši mysl a připraví naše myšlenky pro Jeho navštívení, neboť jsme Ho o to prosili, aby přišel. Nepřicházíme do domu Pána, abychom byli viděni nebo viděli jiné, nýbrž abychom se učili od Tebe, poznávali Tvoji povahu, Tvé cesty a Tvé záměry, abychom byli schopni čelit problémům života se skutečnou jistotou tím, že jsme si Bohem jisti. Dej to, Pane, prosíme o to ve jménu Ježíše. Amen.

To ráno muselo být děsné, tak horké a prašné. Lidé umírali hladem na ulicích. Země byla tak rozpálená, že téměř hořela. To vše byl odraz jejich hříchů a morálního úpadku.

Vidíme, že v tom čase panoval nad Izraelem Achab. Byl to ten nejhorší král, žádný nebyl tak špatný jako Achab. Dostalo se mu poučení, věděl to dobře a přesto dělal všechno, co se Bohu nelíbilo. Měl vojenskou moc a lidé byli za jeho vlády zámožní. Vy ale nebudete moci dlouho dělat, co se Bohu nelíbí, aniž by vám to prošlo.

Co se týkalo jeho sňatku, namísto aby si vzal ženu z vlastního národa, odešel a oženil se s hříšnicí, modloslužebnicí. Oženil se s Jezábel. Ona nebyla věřící. Žádný věřící by si neměl nikdy brát nevěřící, za žádných okolností, nýbrž jen věřící.

Achab se však toho zlého činu dopustil. Jezábel byla bezpochyby velmi krásná žena. Naletěl na její zevnějšek, namísto aby dbal toho, co ona byla. Mnoho lidí se dodnes dopouští stejné chyby.. Ona zavedla do národa, mezi lid modloslužbu. Lidé, kněží, jejich kazatelé, stali se kořistí tohoto populárního požadavku. Je to přímý obraz na naši zemi dnes. I my jsme naletěli na populární požadavek. Kněží si bezpochyby mysleli, že je to v pořádku, když to jejich vláda doporučuje. Nedbám nic o to, co vláda doporučuje, musí to být to, co Bůh doporučuje. Lidé se ale domnívali, že je to v pořádku, když se účastnili světských slavností.

Někdo by mě mohl prosit, abych opakoval to, co jsem právě řekl, že je to srovnatelný obraz na dnešní dobu. Možná, že si nemyslíme, že jsme modloslužebníci, avšak my jimi jsme a vláda to podporuje. Lidé dneška, kteří holdují idolům, jsou modloslužebníci. Mnozí z nich holdují filmovým hvězdám jako svým idolům. Jiní penězům jako svému idolu,

jiní televizním hvězdám. Avšak všechno, co stavíte před Boha, je modla, ať je to cokoli.

Satan náš protivník, je tak chytrý, že nám mnohdy dokonce i církve staví před Boha. Možná, že máte velký kostel. Může to být velká budova, velká denominace, snad velké shromáždění, avšak nenechte nic vejít do vašeho srdce, co by se postavilo před Boha. Věc, co se staví před Boha, je idol–modla. Národ věděl, že nebyl tak duchovním, jako za panování jiných králů, ale mysli si, jestliže jsou náboženským národem, že je vše v pořádku. Tam jsme touž cestou došli i my.

Před několika měsíci jsem mluvil s jedním z mých přátel. Řekl: „Bratře Branhame, myslím, že to bereš s těmi Spojenými státy příliš přísně. Vždyť znovu křičíš proti hříchu a jak Bůh tento národ potrestá.“

Řekl jsem: „ON to musí udělat, aby byl spravedlivým.“

Řekl: „Ty ale zapomínáš bratře Branhame, že tento národ byl založen na Písmu. Naši předkové sem přišli. Bůh nám dal toto dědictví. Jsme náboženským národem.“ Odpověděl jsem: „To vše je pravda a nikdo neví, jak velmi si vážím tohoto národa. Avšak pohled můj bratře, také Izrael byl Bohem vyvolen. Posílal jim proroky a velké muže. Avšak Bůh nemůže snést hřích. Dal Izraelitům sklidit vše, co zasel a jestliže pečoval o to, aby Izrael sklidil všechno, co zasel, pak také my sklidíme, co jsme zasel. ON osoby nepřijímá.“

Dospěli jsme k takovému přesvědčení, že můžeme odpočívat na tom, co učinili naši předkové nebo na tom, co učinili ti velcí zakladatelé našich církví, na jejich obětech, jež přinesli Bohu. Oni byli v pořádku a jsou velmi vážení, avšak spasení nemůžeme odvozovat od toho, co učinili oni. Spasení je individuální věcí mezi každým člověkem a Bohem. Ne s naším národem, ne s naší církví, nýbrž sami se budeme odpovídat před Bohem. Došlo to v naší zemi tak daleko, že i duchovním lidem, mužům a ženám se v jejich srdci něčeho nedostává.

V posledních týdnech jsem se tím zabýval a zjistil, že jádro věci v srdci člověka je to, že kladou váhu na pomíjející věci. Obcházejí kolem a říkají: „Bůh mi dává to největší v tom a tom ... Bůh mi dává to a to ...“ Vy něco předstíráte.

Velké materiální věci nejsou vždycky ve vůli Boží. Bůh dává déšť na spravedlivé i na nespravedlivé. Svět dnes nepotřebuje předstírání víry,

rovněž ani ne sebeklam, ani když je označován za duchovní. Mnohdy způsobí víra velké divy a přesto nepřichází z věřícího srdce. Neřekl náš Pán: „**Mnozí přijdou ke mně v onen den a řeknou: Neučinili jsme to neb ono v tvém jménu? Já jim ale odpovím: Odejděte ode Mne, vy činitelé nepravosti.**“

Co je zlý skutek? Je to něco, o čem víte, jak se to dělá správně, a přesto to nečiníte. „Neznám vás“ řekne On. V této době žijeme. Nyní nepotřebujeme mnoho hmotných věcí; ty máme. Nepotřebujeme větší církev, větší shromáždění. Nepotřebujeme již programy z radia nebo televize. Z těchto věcí již nepotřebujeme nic. Dnes záleží na tom, abychom byli duchovní. Potřebujeme lidi, kteří se sami před Bohem pokoří i když nemají ani halěr a modlí se tak dlouho, až duch v nich bude uspokojen dobrotou Boží a nastane probuzení v nitru jejich srdce, čímž se jejich postoj a atmosféra, v níž žijí, změní. Nemuseli byste mít ani pár bot, mohli byste být oblečeni do hadrů a přece něco zpívá ve vašem srdci chvalozpěv Bohu. To mám raději, než všechny peníze světa. Nemůžete říci, že hmotné věci jsou znamením Božího požehnání.

David vyslovil před Pánem, že nespravedlivému se vede dobře. Bůh se ho ale zeptal: „Pozoroval jsi jeho konec?“ Lhostejno, jak je dobré oblečení, v němž chodíme, nebo kolik máme jídla, to nás nepřivádí do přítomnosti Boží. Toto tělo zajde. Úplně jedno, jak jsme o ně pečliví. Jde o naši duši, o stav ducha, který se odebírá do přítomnosti živého Boha.

Bereme ty věci jako samozřejmé. Myslíme, že jen proto, že jsme národem... Ale to si myslil také Achab i Izrael v oné době. Měli za samozřejmé, že je vše v pořádku. Jejich kněží a kazatelé se jim snažili říci: „Všechno je v pořádku, všechno je dobré.“ Měli ale jednoho, který proti tomu převrácenému vystoupil, neboť on věděl, že svatý Bůh nemohl být spokojen s tím moderním trendem a bezbožným náboženstvím. Bůh nebes zůstává týmž i dnes. Vzdor všemu našemu úsilí a velkým věcem jež se snažíme konat, nebude Bůh hledět dolů s uspokojením, jedině budeme-li vést před Ním naprosto posvěcený život.

Mohli jsme postavit školy nebo svatyně nebo kostely, můžeme být velkou organizací, konat velké věci, avšak Bůh nebude dříve uspokojen,

dokud lidská duše nespočine posvěcená na oltáři Božím, zasvěcená pro dílo Boží. A to už nenalzáme.

Můžete zjistit, že modlitebná shromáždění jsou tak slabá. Před spaním se modlíte jen chvílku. To se stane možná jen jednou nebo dvakrát za den. My všichni jsme vinni. Náš národ se morálně rozkládá. Všude máme Billy Grahamy a Oraly Robertse, ale jediné tehdy, vnikne-li do srdce Američanů žízeň, aby byli navraceni k živému Bohu, k živé zkušenosti, až by byla vyvolána nesmrtelná víra v Boha, jinak si jen rozbijeme hlavu, jak se to říká. Můžeme jít po ulici s vypjatou hrudí a límcem kolem otočeným a usilovat o to, aby vás jmenovali doktorem nebo reverendem. Můžeme být kazatelem jedné z největších církví v zemi, můžeme být tak pokorní, jak jen to jde, žádný člověk nemůže ukázat prstem na váš život, ale jediné, jestliže to nejvnitřnější naší duše je zasaženo ohněm Božím a my máme po Něm takovou žádost: **„Jako jelen rve po tekutých vodách, tak duše má rve k Tobě ó Bože.“** Kdy budeme mítí takový prožitek?

Komunismus se stále víc dostává do popředí. Všechna naše sjednocení, jež uskutečňujeme, jej nezadrží. Je to předpověděno, že přijde. Bůh však volá svoji církev.

Vraťme se k té ženě. Musela být stejného druhu jako Eliáš, neboť obvykle vaše jednání ukazuje, co jste. Byla vyvolena, aby proroku Božímu poskytla přístřeší. Pomyslete na to, ona byla pohanka a nikoli židovka.

V zemi panovalo horko a sucho. Jistě byla tato žena věřící, neboť by ji Bůh nevolal, kdyby toho nebyla hodna, aby poskytla přístřeší proroku Božímu. ON by nikdy neposlal Svého proroka do nehodného domu. Nebyla to jeho, nýbrž Boží volba. Nevolala ho ona, nýbrž Bůh. Byl přiveden k jednomu potoku. Živili ho krkavci. Byl to příkaz Boží, že se mělo něco stát. Bůh se obrátil na jednu věřící, která byla téže povahy jako Eliáš. Byla vdovou. Všichni víme, co jako vdova musela prodělat, její muž byl přece mrtev a ona musela vychovávat svého malého syna.

V oněch zemích byli odkázáni na svou sklizeň. Neměli ta opatření, jak je máme dnes. Kupř. ochranné prostředky na rostliny. Byli odkázáni na sklizeň. Protože zloba lidí a jejich morální rozklad přivedli na zemi sucho, hladověli a umírali.

Potom zjišťujeme, že se bezpochyby večer co večer a noc co noc modlila, když viděla, že mouka stále víc a více ubývá, až zůstal v nádobě sotva šálek mouky. Měla již jen jednu hrst. Smrt se blížila ke dveřím, nebyla možnost ještě něco koupit. Národ hladověl. Také oleje zbyla jen lžíce. Již jen trochu oleje a mouky stálo mezi ní a smrtí.

Zastihne-li to váš domov, pak to bude poněkud vážnější, než dnes ráno, když víme, že smrt stojí před dveřmi. Dovedeme si to tak představit, že celou noc na příští den se modlila. Viděla, jak je její syn bledý, který byl asi 3-4-letý. Viděla, jak její kosti vystoupily, jak zhubla. Pro tuto matku to bylo něco strašného, když to všechno viděla. A přece se modlila s rukama rozepjatýma před Bohem dnem i nocí. Zbyly již jen hrst mouky a lžíce oleje.

Víte, je to zvláštní. Kéž by Bůh dal, aby toto do vás všech proniklo tak, jakoby to bylo naposledy, co mě slyšíte kázat. Toto je poselství. Je velmi zvláštní. Mnohdy však činí Bůh věci tímto způsobem. Vy víte, jestliže jsme vyznali své hříchy a splnili podmínky Boží, věříme v Boha. Musíme čelit okolnostem a to podle Jeho vůle. Vyznali jsme své hříchy, všechno převrácené jsme napravili, učinili jsme, co jsme jen věděli, všechno, co od nás Bůh požaduje. Pak jsme splnili požadavek. A přesto On stojí a neodpovídá nám.

Jsem si jist, že dnes mluvím k lidem, kteří v takové situaci jsou. Sám jsem v tom často býval. Přemýšlel jsem o celém svém životě a každý kámen obrátil. Když jsem zjistil, že jsem učinil něco nesprávného, šel jsem, vyznal jsem to a řekl: „Ó Pane, dám to do pořádku,“ šel jsem tam a učinil to. Potom jsem se vrátil a řekl: „Nuže, Pane, Ty jsi Bůh, Ty mi odpovíš. Jistě jsem splnil každý požadavek, který jsi kladl. Všechno, co ode mne požaduješ, jsem udělal.“ A On se přesto nepohne, ale zůstává stát. To je ono, kdy si musíte být jisti, že On je Bůh. Neztrácejte odvahu, je jen důležité, abyste si ve svém srdci byli Bohem jisti. Vracím se k textu: „Buďte si Bohem jisti, dříve, než něco konáte.“ Buďte si ve svých srdcích jisti, že je to od Boha, a když jste splnili vše, co On říká, pak buďte ujištěni, že On je Bůh. To je to, když víra začne působit, právě zde. Víra je připravena a ví, že On tu je.

Každý požadavek jste splnili. Věříte, že On tu je. Víra setrvává pevně. Ó pochváleno budiž Jeho jméno! Víra nekolísá, neboť je si jistá, že Bůh odplácí těm, kteří Ho opravdově hledají. Kéž by to vniklo do vás

hluboko a nikdy vás to neopustilo. Jestliže jste Boží požadavky splnili a ve svém srdci věříte, že On existuje, potom jen Bůh zkouší vaši víru. To On dělá rád. Vy jste vaše hříchy vyznali a každý požadavek, který Bůh klade, jste splnili a přesto zůstává On tichý. Vzpomeňte na to, víra praví: „ON jest.“ Víra na tom pevně trvá, i když neví, co s tím souvisí, ale ví, že On existuje. Je to jisté, že On jest. Pamatujte na to, je-li On tady, pak musí být Jeho Slovo potvrzeno jako pravdivé. Jestliže On od vás požadoval, abyste čelili těmto okolnostem, a vy jste to učinili, pak je povinen, aby pečoval o Své Slovo. Neustupujte a neříkejte: „Nebyl jsem uzdraven.“ Ó, vy ubozí, ve víře slabí. Nevěřte tomu. Bylo-li všechno vyznáno a vyklizeno a vy jste splnili požadavky Boží, potom víra pevně setrvává. Nic jí nemůže pohnouti. ON existuje a vy jste si tím jisti. Ti kteří očekávají na Pána, nabývají nové síly. Vznášejí se jako orlové. Běží, ale neustávají, chodí, aniž by se unavili.“

Počkejte! Jestliže jste Jeho požadavky splnili, tu vaše víra obstojí ve zkoušce síly. Když jste splnili Boží požadavky a učinili všechno, co Bůh od vás požadoval, potom vaše víra spočine v tom, že On jest. Buďte si Bohem jisti. Vy víte, že nás rád testuje. Chtěl by vidět reakci vaší víry. Věděli jste to? Bůh by chtěl vidět, jak reagujete. Řeknete-li: „Ó, Pane, věřím ti, Ty jsi můj Spasitel. Věřím, že jsi ten Svatý, věřím, že jsi ten, jenž dává Ducha svatého, všechny ty věci, jež potřebuji. Jsi Bohem, který mi je dá.“

Jestliže jste všechny své hříchy vyznali a Bohu slíbili, co učiníte, když vás uzdraví, a když se to potom nestane, pak někam běžíte jako zbabělec. Něco takového nemůže Bůh potřebovat. Je nemožné, aby vás použil. Pro Něho je nemožné, aby vaši prosbu splnil, neboť On může odpovědět jen na víru. Potom náhle odcházíte, aniž by mohl odpovědět. Ale opravdová víra, pravá víra setrvává v jistotě, že Bůh jest. Buďte jisti, že On jest.

Když vás Bůh prosí o to, abyste udělali to neb ono, vyznali své hříchy, atd., a vy jste to učinili, potom vám víra řekne, že On jest. Je jisté, že se to stane. Vaše přání se musí splnit. Doufám, že jste to pochopili. Jste-li si Bohem jisti, Bůh si je jist Svým Slovem. ON jen čeká, aby vás vyzkoušel. ON to často činil.

Vezměme si několik případů. Myslíme na ty muže v ohnivé peci. Nesklonili se před modlou. Bůh jim důvěřoval. Když uslyšeli, že by

museli do ohnivé pece, řekli: „Náš Bůh je s to nás zachránit z ohnivé pece. Neučiní-li tak ale, pak ti buď známo, že se před žádnou z tvých model neskloníme.“ Byli si Bohem jisti, že On je Jehova. Věděli, že vyslýchá modlitby. Zda v jejich případě to učiní nebo ne, bude to vždy k dobrému. Učinili tak své prohlášení, vyznali hříchy a šli na smrt. Když byli vhozeni do ohnivé pece, byli si Bohem jisti. I kdyby je nechal spálit, opět by je při vzkříšení vzbudil. Byli si Bohem jisti, neboť věděli, že Bůh udělá všechno k jejich dobrému.

Jsmeli si Bohem jisti, víme, že způsobí, aby všechno bylo k našemu dobrému. Učinili prohlášení. Byli si jisti. Šli do ohnivé pece. Bůh je tam nechal procházet a dával na ně pozor. Chtěl vidět jejich reakci.

Když se král otázal: „Sklonili jste se k zemi, když zazněla polnice?“

Odpověděli: „Ne, nesklonili jsme se.“ Tak pevně stojí vaše víra.

„Nuže, jestliže jste se nesklonili, znáte ten výnos?“

„Ano, známe tvůj výnos.“

„Můj výnos zní, pec bude sedmkrát více rozpálena, než jindy a vy budete do ní vhozeni. Chcete se nyní sklonit?“

„Ne, my se neskloníme.“ To byla jejich víra. Bůh řekl: „Uvidím, co udělají. Chtěl bych vidět reakci jejich víry.“ Byl vyřčen rozkaz: „Svažte jim ruce i nohy a uvrzte je do ohnivé pece.“ Přiblížili se k ohnivé peci, oheň byl před jejich obličejí. Bůh stále ještě přihlížel. Oni si však byli jisti, že On je Bůh. Své vyznání učinili. Všechno, o čem věděli, uvedli do pořádku. Byli si jisti, že On je Bůh. Byli přivedeni k ohnivé peci. V posledním okamžiku sestoupil On z nebe na větrovém voze, zjednal jim chlad, potěšil je a s nimi rozmlouval. Bůh nechává vaši víru dojít k bodu, kdy reaguje.

Ve Starém zákoně to byl Job, jež obvinil Satan žalobník, že tajně zhřešil. Job věděl, že nezhrěšil. Věděl, že všechno, co učinil, vyznal a přinesl zápalnou oběť. To byl Boží požadavek. To bylo vše, co Bůh požadoval. Vyznání a zápalnou oběť. To Job vykonal. Satan řekl: „Je bohatý, vezmu jeho velbloudy, ovce, atd. Nakonec vzal i děti, které jeho srdci byly nejbližší. Job zůstal statečný. Byl si Bohem jist, neboť k Němu mluvil a splnil jeho požadavky. Prozkoumával všechno a zjistil: „Přinesl jsem zápalnou oběť. Pomyslel jsem v srdci svém:

Možná, že moji synové a dcery se prohřešili na slavnosti, tajně něco učinili a v srdci skryli, tedy přinesu pro ně zápalnou oběť a vyznám jejich nesprávné konání.“

Ó, Bože, jestliže člověk dodrží, co Bůh nařídí, pak si je Bohem jist a vím, že musí odpovědět. Víra ho pokaždé volá k jednání. Jestliže jste učinili všechno, co je správné a splnili jste Jeho požadavky, když jste vyznali, uvedli do pořádku, navrátili a položili před Boha, pak se nestarám, že se Bůh neozývá. ON je stále Bohem, vyčkává jen, aby vaše víra obstála ve zkoušce. Vy jste své skutky vykonali. Nyní by chtěl vidět vaši víru skrze skutky. Chtěl by vidět, co budete činit.

Jestliže jste byli pomazáni a bylo za vás modleno, pak Bůh vyčkává, aby viděl, co o tom skutečně smýšlíte. Ne, že byste tam ještě příští a následující neděli znovu šli, kdyby přišel do města někdo, kdo se modlí za nemocné. ON očekává reakci vaší víry. Ne abyste příští den přišli zase a řekli: „Cítím se tak špatně. Nevěřím, že jsem přijal uzdravení.“ Potom nejste vůbec způsobilí k tomu, abyste přišli do modlitební řady. Nejste dosud připraveni. Nevěříte že On je Bůh.

Mohli byste říci: „Bratře Branhame, nesouhlasím s tebou.“ Vaše vlastní jednání dokazuje, co jste: „Po ovoci jejich poznáte je.“ Jestliže nějaký člověk říká, že je křesťan, ale dosud pije, kouří, účastní se hazardních her, vypráví špinavé vtipy, považuje část Bible za správnou, jinou opět ne, dokonce když káže evangelium a popírá část Bible je stále ještě hříšníkem. Ještě není v pořádku.

Když ale veřejně vyznáte, že Bůh je tentýž Bůh a svůj život jste vložili do Jeho rukou a řeknete: „Pane, já jsem hlína, Ty jsi Hrnčíř“, potom můžete prosit oč byste chtěli. Víra se nepohne, zůstane stálá. I když okolnostmi budete vrženi doprava a doleva, víra však se nepohne, neboť jste si jisti, že On je Bůh. Je-li Bohem, dodržuje Svě zaslíbení. Nemůže dát žádné zaslíbení a zrušit je. Je-li Bohem, musí Svá zaslíbení dodržet. Ó, to miluji. Při tom musí On zůstat.

Job přinesl svou oběť. Udělal vše. Byl si vědom, že je v právu. Tam přicházeli členové církví, mnozí z jiných denominací a říkali: „Jobe, přiznej, že jsi zhřešil, neboť Bůh by tě tak netrestal, ledaže jsi zhřešil.“ Avšak Job odvětil: „Učinil jsem své vyznání a přinesl zápalnou oběť před Boha. Nejsm hříšník.“ Věděl, kde stál. Všechno šlo dál a dál. Bylo

to tak těžké, jak to jen může být, aby Job byl sražen a přiveden k tomu, aby popřel Boha i zápalnou oběť.

V okamžiku, kdy se odvrátíte od toho, co jste svědčili, ukazujete svoji slabost, svoji nedůvěru v Boha. O něco Boha prosíte a pak jdete a pochybujete. Potom jste přece pochybovač a ne věřící. Job věděl, kde stál. Setrval pevně na základě.

Žádný div, že skladatel písní řekl v hodině své smrti: „Na Kristu, nepohnutelné skále já stojím, všechny ostatní základy jsou bortící se písek.“ Vyznání Jobovo byla nepohnutelná skála. Dokonce jeho milovaná žena se odvrátila, když onemocněl a na jeho těle byly vředy; škrábal je a proklínal den svého narození: „Kéž by slunce nesvítilo ve dne a měsíc v noci.“ Jeho žena řekla: „Jobe, jsi tak bídny, proč se nezřekneš Boha a nezemřeš?“ Odpověděl: „Mluvíš jako pošetilá žena.“ Byl si jist, že Bůh tu je a že splnil Jeho požadavky. Ó, nyní se cítím velmi dobře. Věděl, že učinil Božím požadavkům zadost. Tím to bylo vyřízeno. Bůh zkoušel jeho víru. ON vyzkouší vaši i moji.

Když jsme splnili jeho požadavky: **„Pokání činite, a dej se jeden každý z nás pokřtít na jméno Ježíše Krista na odpuštění hříchů vašich, tak přijmete dar Ducha Svatého.“** To je Jeho zaslíbení. **„Jeli někdo mezi vámi nemocný, tedy zavolej starší sboru, aby ho pomazali olejem a modlili se za něho, modlitba víry pomůže nemocnému a Bůh ho pozdvihne.“** Tím je to vyřízeno. „Vyznávejte jedni druhým hříchy a modlete se jedni za druhé.“ Splnili jste požadavky Boží. **„Tato znamení budou provázet ty, kteří uvěří: V mém jménu budou dábly vymítat, novými jazyky mluvit a hady bráti. A jestliže by co jedovatého pili, neuškodí jim to. Na nemocné budou vzkládati ruce a bude to s nimi lepší.“** Pak je to vyřízeno. Buďte si Bohem jisti. Buďte si jisti, že ve svém srdci věříte Bohu. Job si byl jist. Jeho žena řekla: „Proč se Ho nezřekneš a nezemřeš? Je to přece s tebou stále horší.“ Satan vám to vždy znovu předhodí: „Tobě se přece ještě nedaří lépe než předtím, než jsi byl pomazán. Nedaří se ti přece lépe než předtím, jak se kazatel za tebe modlil. Ti kazatelé nejsou tak jako tak v pořádku.“

Nejedná se vůbec o kazatele. Jedná se o vaši víru v živého Boha, to platí. Nejedná se o to, co je kazatel, nýbrž o to, co je Bůh. Kazatel to zaslíbení nikdy nedal. Bůh dal zaslíbení. Nejedná se o kazatele, jedná

se o Boha a vaši víru, že věříte, že Bůh jest. Buďte si Bohem jisti, že Bůh tu je a že je to Boží Slovo a Bůh je ve Svém Slově.

Job řekl: „Mluvíš jako jedna z bláznivých žen. Pán vzal, Pán dal, budiž jméno Pána pochváleno.“ Byl si jist, že Bůh jest. Když to vyslovil, začal hrom buráctet, blesky se rozsvěcovaly, Bůh vystoupil. Vždycky Ho to volá k jednání, i když dlouhou dobu mlčí. To On činí.

Shlíží dolů na tyto do pekla sestupující Američany, na pokrytce chodící do kostela. Nezlobím se, avšak hřích zlobí každého, kdo si stojí správně před Bohem. Nezlobím se na národ, ne na lidi. Zlobím se na ďábla, který způsobuje tyto věci a lidi tím zaslepuje. Slepí pastoři a kazatelé je nechají projít s nějakou lidmi udělanou teorií. Vy musíte být znovuzrozeni. Bůh drží Své Slovo. Pohleďte na Něho, jaký On je a nehleďte na ně. Raději si buďte jisti tím, že Bůh jest. Oni mají formu pobožnosti, avšak moc popírají.

Vraťme se k této ženě. Ona věděla, že On je Bůh. Mouky stále ubývalo a rovněž i oleje. Okolnosti se stávaly stále horší. Bůh to však takto dopustil. On tak dělá rád. Miluje to, aby vaši víru vyzkoušel, aby viděl, jak se podle toho zachováte. Necháte se pomazat a za sebe modlit, potom se váš stav ještě zhorší. „Satane, pojď sem, Já vím, že on mi věří.“ Pochválen buď Bůh na věky. Ó, jak obdivuhodné! „Vyzkus ho nyní, vím že si dělá nárok na Mé Slovo.“ Mohl by to On říci o vás?

O Jobovi řekl: „Dělej s ním vše, jen jeho života se nesmíš dotknout, neboť já vím, že Mne miluje. Přinesl zápalnou oběť, učinil zadost Mým požadavkům. Udělal, co jsem mu řekl. On tomu věří. Kutálej s ním třeba po uhlí, chceš-li.“ Všechno mu vzal. Bůh mu to dvojnásobně vynahradil. To On jistě učiní. ON zkouší naši víru, aby viděl zda skutečně věříme, že On je Bůh.

Ta žena nepochybně mohla říci: „Modlila jsem se a modlila. Víam, že jsem nehodná pohanka.“ Vzpomeňte na to, Ježíš o ní mluvil v Bibli: „Zda nebylo mnoho vdov ve dnech Eliáše, ale jen k jedné ho On poslal a byla to pohanka!“ Mohl říci: „Modlil jsem se.“

Když hleděla na svůj poslední chléb, byla možná smrt připravena vejít dveřmi. Pro každého tu bylo jen sousto. Ona a její syn by byli zemřeli. Vidím, jak se po celou noc modlí. Horké větry vály. Země byla rozpukaná. Lidé křičeli a volali na ulicích. Přecházela po domě, viděla

svého malého hochy, hleděla na jeho noční košilku, jeho malé nohy vykukovaly ven, pohlédla na své vlastní vrásčité ruce. Přecházela sem a tam, řekla ale: „Vím, že On je Bohem. Všechno jsem vyznala. Učinila jsem, co požadoval. Prosím za náš život k Jeho cti.“ Bůh ji viděl.

Možná, že ostatní šli na vycházku, uspořádali velkou taneční zábavu, zkrášlili se, měli moderní televizi, radovali se se světem.

Tato žena však byla sama s Bohem. Rozednilo se. Chlapec plakal celou noc hladem. „Co mohu učinit ještě s touto trochou mouky?“ Vy víte, že mouka je symbol na Krista. Každý čtenář Bible ví, že Kristus byl suchá oběť. Zrno pro suchou oběť muselo být jemně umleto na zvláštním mlýnku. Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes i na věky. Každý věřící tomu věří a odpočine na tom. Všichni můžete mít vaše vlastní studené, formální náboženství. Co mě se týče, věřím, že Kristus je tentýž včera, dnes i na věky. Zaujímám své stanovisko ve světě nevěřících. Stále ještě věřím, že On je tentýž včera, dnes i na věky.

Mlýnek umlel každé zrno stejně, neboť On je ten stejný, On je tentýž Bůh, jakým byl. Právě nyní, v tomto jitru. ON bude vždy tentýž. To byl význam suché oběti. Olej představuje Ducha svatého. To vysvětluje z mnoha souvislostí. Proto také pomazujeme olejem, jímž je reprezentován Duch. Co je to? U Jana 4 stojí: „**Otec hledá takových ctitelů, kteří Ho v Duchu a v pravdě vzývají.**“ Ježíš byl Pravda. ON byl suchou obětí. Olej byl Duch. Sjednotí-li se Duch s pravdou, musí se něco zrodit. Dejte olej a mouku dohromady a je z toho koláč.

Ó, kde je vaše víra? Je-li Slovo Boží kázáno v prostotě, ale ve Svě síle, že Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes a až na věky, a je rozdělováno Slovo jako pokrm, potom musí být smíšeno s olejem. I kdyby ho byla jen hrstka nebo plná lžíce, je právě.

K čemu je připravováno? Je připraveno pro kříž, aby samo sebe obětovalo. Je-li kázáno Slovo a vy jste s ním smísili Ducha, je to sebeobětování, že popřete každou bolest, každou nemoc a všechno, co je v protikladu ke Slovu a zaujmete k tomu své stanovisko. Lékař vám může to neb ono říci. To vůbec nevádí. Vy na tom stojíte. Bůh to řekl. Tady je mouka, přidá se olej a obojí se smíchá.

Nuže, slyším hlas. Je právě po rozednění. Hlas praví: „Jdi ven, nasbírej dříví!“ Řekla: „Právě sbírám dva kusy dřeva.“ Právě na kříž.

Ona má mouku a olej. Nyní je vyzvána k jednání. Jednat podle toho. Ať máte ještě jakékoli množství mouky nebo oleje, musíte nyní jednat a přinést v oběť sama sebe. Ve starých dobách nebylo lepšího způsobu, jak rozdělat oheň než dvě dřeva položit křížem přes sebe a uprostřed zapálit. Tak rozdělavají oheň Indiáni. Často jsem strávil celou noc u ohně, kdy jsem dal na sebe ta dřeva a vložil do ohně. Obě dřeva tvořila kříž. Bible říká: „Šla a sebrala je.“ Ve stejnou dobu na hoře zazněl hlas jako hrom a pravil prorokovi: „Jdi do toho města, jak jsem ti přikázal.“ Ó, oba z nich byli poslušní. Něco se muselo stát. Oba poslechli.

Jestliže kazatel káže Slovo a ten, kdo je slyší, je u víře přijme a podle něho jedná, potom se musí něco stát. Jste-li hříšníci, potom musíte být zachráněni. Jestli jste nemocní, musíte být uzdraveni. Bůh to zaslíbil, jestliže si jsme Bohem jisti. Tak jistě, jakože je Bohem, musí své Slovo dodržet. Jistě!

Rozkaz zněl: „Jdi do města, neboť jedné vdově jsem přikázal, aby se starala o tvoji obživu.“ Prorok viděl vidění. Zde přichází. Neví, kam jde. To však nevadí. Je prostě poslušný. Ani ona nevěděla, kde leží nějaké dříví. Ó, to bylo horko! Křik z města bylo slyšet. Noční tuláci vycházejí, pijí víno a podobně. Dívá se dolů ulicí, nevidí nic. A nachází jednu část kříže – sebeoběť. Nalézá druhý kus a zdvihá jej.

Ó, jak smutné to muselo být. Smrt ležela přede dveřmi. Ona a její syn měli již jen malý zbytek z celého koláče. To bylo vše. Mnohdy slyšíme hlas, když je smutno. Když zdvihla druhý kus dřeva a chtěla se vrátet, zaslechla nějaký hlas nad vrátky: „Přines mi něco vody v nádobce!“ S oběma kusy dřeva v ruce se obrátila. Mouka a olej byly smíchány a připraveny. To učinila. Slovo a Duch musejí být vždy spolu smíchány. Položte je jako sebeoběť na kříž a popřete všechno, co stojí v protikladu k tomu, oč jste prosili. To je správné. Smísil jsem to, nyní jdu pro dřevo.

Hlas pravil: „Dej mi pít.“ Pohlédla tam a uviděla muže, který se nakláněl přes vrátka, vpadlé líce, vousatý, holohlavý, dívá se přes vrátka, oblečený ovčí kůží. Vypadal jako starý milý pán. Řekla: „Rozdělím se s ním o vodu.“ Vodu života. Jste ochotni předat to každému dále, každému to říci a všude jít. „Okamžik pane.“

Vrátila se s oběma dřevy v rukou. Hlas volal ještě jednou. „Nejen vodu prosím, přines mi ještě kousek chleba.“ Chléb života, voda života. Bylo to pro život? Byla by zemřela, jakmile by to bylo stráveno. „Přines mi vodu a chléb.“

Co tu vidíme? Jaká je nám tu dána lekce? Hledejte nejprve království Boží a Jeho spravedlnost a všechno ostatní vám bude přidáno.

„Přines mi pít a dej mi chléb.“ Zarmouceně se obrací a slyším ji, jak říká: „Ctěný pane, jsi tak rozdílný ode všech mužů, jež jsem kdy viděla. Jakmile jsem tě uslyšela, zjistila jsem, jak jistý jsi v tom, co říkáš. Zbyla mi ale jen jedna hrst mouky a jedna lžíce oleje. Již jsem to smíchala a právě se chystám upéci to na těchto dvou kusech dřeva. Potom můj syn a já z toho sníme a zemřeme. Více nemám.“

Bůh jako první. Úplně jedno, co někdo říká nebo jaké důkazy tu jsou, jak smutně to vypadá, ať je to cokoli, dejte Boha a Jeho Slovo na první místo.

„Lékař říká, že nemohu být uzdraven.“ Položte Jeho Slovo na první místo. „Jsem příliš velký hříšník.“

„Jsem nevěstka. Jsem hráč, jsem opilec.“ Dejte Slovo Boží na první místo. „I kdyby vaše hříchy byly jak krev rudé, budou jako sníh bílé, jsou-li jako šarlat, budou bílé jako vlna.“ Bůh nejdříve.

„Jdi a přines nejdříve mně malý koláč. Všechno, co máš, mi přines.“ Jste ochotni vložit všechno do Jeho rukou? Můj život, všechno, co jsem. Je mi padesát let. Jsi ochoten Williame Branhamě všechno Mi položit? Jste ochotni, děti, Mi váš život vylíčit? Jste ochotni? Můžete to učinit? Vy nemocní, můžete Mi důvěřovat? Postavit Mně na první místo? „Přines mi pít a dej mi z tvého chleba.“ Podívala se na něho. Bylo jí něco řečeno a ten muž věděl, o čem mluvil. Bůh však zná ty Své. **„Ovce Mé slyší Můj hlas.“ Ony vědí, zda je to podle Písma, zda je to správné nebo ne.**

Poslušně se obrátila. To musíte i vy učinit. Když se obrátila a poslechla, co prorok řekl, zahřmělo z nebe, takže každý musel vzhlednout, aby slyšel. Neboť prorokův hlas zaburácel, co každý hříšník a nemocný chce slyšet: „Tak praví Pán!“ Ó, jak toužíme po tom to slyšet. Jak často vešli lidé do mých dveří a řekli: „Pojď k nám, moje

dcera, mé dítě, ten a ten ... řekni jen slovo!“ Jak je můžete říci dříve, než je ve vašich ústech? Potom byste to řekli sami. Oni však touží slyšet to „Tak praví Pán“!

Přicházelo to k ní od plotu. Její zármutek byl zlomen, neboť vyslechla to „Tak praví Pán! Mouka v hrnku nedojde a oleje ve džbánu neubude až do dne, kdy Pán dá déšť na zem.“ Ó, jaká to útěcha!

Upekla ten malý chléb a dala ho prorokovi, vrátili se, připravila ještě jeden pro sebe a svého syna. Jedli a pili a měli úplnou hojnost na zemi. Odkud se to vzalo? Jak k tomu došlo? Řekněte mi vědecky, odkud přišla ta mouka? Odkud přišel ten olej? Jak se dostal do nádoby? Každé ráno vyprázdnila hrnek i džbán, když se ale vrátila, bylo vše opět plné. Bylo to tu. Odkud to přišlo? Vezměte Boha za Jeho Slovo. Buďte si Bohem jisti. ON je Stvořitel. Snad jste onemocněli, snad jste ztratili obecenství. Vezměte Ho za Jeho Slovo. Buďte jisti, že On je Bůh. Ty smutné časy již nebudou tak smutné, vezmete-li Ho za Jeho Slovo a budete-li jisti, že On je Bůh.

V Německu jsem viděl svého času obraz, na nějž vždy vzpomínám. Jeden německý malíř namaloval obraz, který nazván „Země oblaků“. Pozorujete-li ho z nějaké vzdálenosti, je tak smutný, jak jen může být. Jsou to oblaka, jež zasahují jeden do druhého, díváte-li se však docela blízko, změní se. Potom vidíme křídla andělů, která se navzájem dotýkají, zpívajíce „Haleluja Pánu.“ Tak je to někdy se zármutkem. Vidíte-li jej z nějaké vzdálenosti, vypadá to smutně a temně. Vezměte však Boha za Jeho Slovo a buďte si jisti, že On je Bůh a přistupujte blíže. Potom uvidíte, jak se křídla andělů dotýkají.

Jako kdysi od Abrahama, tak i od této ženy bylo požadováno vše. „Polož to na obětní oltář.“ Možná, že dnes ráno jste takto voláni, vzdejte se všeho, svých cest, své nevíry, vzdejte se všeho, co máte. Vezměte potom olej a Slovo, smíchejte do hromady a položte na oltář sebeobětování. Potom zjistíte, že se Bůh osvědčuje. Tak jistě, jako že stojím zde za tímto pultem. Přemýšlejte o tom zatím, co se budeme modlit. Máte dnes ráno nějakou potřebu? Máte dnes ráno větší nouzi, než fyzicky snesete? Máte tak málo peněz, že nemůžete zaplatit nájemné? Potřebují vaše děti nové boty a vy nemáte peníze, abyste je koupili? Je hrnek ve vašem domě prázdný a džbán téměř vyschlý?

Nemůžete koupit krmení pro dobytek něco s něčím jiným to není v pořádku? Myslete na to, On dal zaslíbení.

Jste nemocní? Lékař říká, že je to zapotřebí operace, a vy na ni nemáte peníze? Jste v nouzi? Jste hříšníkem? Vaše nouze je veliká. Vy víte, že kdyby vás Bůh zavolal dnes, jste ztraceni. Vy jste odpadli, vzdáleni od Boha, ačkoli náležíte k nějaké církvi. Přesto víte, že jste v nepořádku. Vaše svědomí vám to říká podle Slova, že si nestojíte správně. Máte nouzi. Nenechte tato slova zapadnout mezi trny nebo pod kamení ani do kamenných srdcí. Nechť padnou do dobré plodné země.

Jste-li nemocní a lékař říká, že se nemůžete uzdravit, a vy slíbíte Bohu, že Mu budete po všechny dny života sloužit, vy jste si jisti, že On je Bůh, tedy přijďte a splňte Jeho požadavky! Máte-li nějakou nouzi, zdvihli byste alespoň svoji ruku k Bohu a dosvědčili tím, že něco potřebujete? Bůh vám žehnej. Modleme se.

Ó, Pane, tak jistě, jako že dnes ráno stojím za tímto pultem, vím, že ani jedna ruka není zdvižena, aniž bys to Ty neviděl. Neboť Ty jsi Bůh. Ty jsi řekl: „Nejsou prodáváni dva vrabečkové za denár?“ Oč více jsme než vrabečkové? Oč více jsi viděl ty ruce smrtelných bytostí, za něž Tvůj Syn Ježíš zemřel. Oč více vidíš jejich ruce, než vrabečka, který by dnes ráno spadl. Mám za to, že dnes by nikdo nedostal feník ani za tucet vrabců, neboť nikdo je nechce. Způsobili by jen těžkosti. Ty však je všechny znáš. Každé peříčko jejich těla. Ty znáš každý vlas na naší hlavě.

Ó, Pane, odpověz na naše modlitby. Dej, aby byli jisti dnes ráno, že Ty jsi Bůh. Tvůj Duch Svatý působí. Nechť každá těžkopádnost a vše okouzlující tohoto moderního náboženství od nich odpadne. Říkají: „Ó, já náležím k církvi.“ Ó Bože, kéž by to vyprchalo všechno a bylo to vzato nyní z jejich myslí. Kéž v tomto okamžiku obdrží pohled pro věčný život. Potom jej budou hledat a toužit poznat, co je Bůh a budou si jisti, že On tu je a Své Slovo dodrží.

Hříšníci nechť činí pokání co nejrychleji a připraví se pro křest na jméno Pána Ježíše Krista. Ty jsi zaslíbil, že jim dáš Ducha Svatého. Ty jsi to řekl, Pane. Ty naplňuješ Své zaslíbení.

Tam je jeden odpadlík, jenž je jist, že Ty jsi Bůh. Oni odešli, nechť se dnes k Tobě vrátí, neboť Ty jsi řekl: „I kdyby tvé hříchy byly jako krev rudé, budou bílé jako sníh. Jsou-li rudé jako šarlat, budou bílé jako vlna.“ Jsou-li zde nemocní, ať pochopí, že Ty jsi Bůh. Ty dodržuješ Své Slovo. Ty musíš Své Slovo dodržet.

Přinášejí sami sebe skrze Ducha, olej, který je v nich, aby mohli dosvědčit, že věří, a rovněž v souladu se Slovem, Chlebem života, který byl podáván. Pro tyto lidi Starého i Nového zákona se Kristus obětoval, aby ukázal, že On je tentýž včera, dnes i na věky. Kéž by smísili Slovo s olejem, Duchem, který mají, povstanou a u oltáře řeknou: „Pane, toto je vše, co mám. Přináším ti to.“ Ó, jak Ty to rozmnožíš! Jak Bůh dějin bude volán k jednání! Jak se Jehova zdvihne se srdcem plným lásky: „Tam jsou moje děti, které Mě poslouchají. Provedu je zkouškou. Podají důkaz, že Mě milují a věří mi. Jsou si jisté, že to učiním, neboť stojí napsáno: Kdo k Bohu přichází, musí věřit, že On je a odplatí těm, kteří Ho pilně hledají.“ Dej to v této hodině. Předáváme Ti všechno.

Když skloníme hlavy, rád bych, aby ti, kteří něco potřebují, povstali. Jestliže jste si jisti, že On je Bůh a Své zaslíbení splní a dá vám spasení i uzdravení, nebo cokoli jiného, budete-li si jisti, že On je Bůh, pak prosím povstaňte. I když se modlíte za někoho jiného povstaňte rovněž. Jste-li si Bohem jisti, nechť je vaše přání ve shromáždění svatých oznámeno. Číníte to tím, že povstanete. Hřích je nevíra. Můžete být členy církve, mluvím o hříchu, o nevíře. Položte se jako oběť. Vy jste ochotni obětovat všechno. Přicházíte ke kříži. Budete nyní obětovat všechnu svoji nevíru. Předejte Mu všechno a poznejte, že On tu je. Jste si jisti, že On odpoví. Je-li tomu tak s vámi, pak zdvihněte ruce a setrvejte tak.

Pane, Ty jsi Bůh. Zde smíchali mouku a olej. Přinášejí to ke kříži, oheň Boží ať spadne do jejich srdcí, míní-li to opravdu a oběť stráví. TY povstaneš a necháš vysoko vystoupit rozvodněné vody. Sestoupíš z nebe v ohnivém voze. Pohneš zemí i nebem, abys je odměnil.

Když tu tak stojí se zdviženýma rukama, dosvědčují, že věří, a sami sebe a všechny své prosby pokládají na oltář, ó Bože nebe i země. Ty Soudče, jistěže Ty Soudce nebe i země dáš průchod spravedlnosti. Jistě, že budeš stát za Svým Slovem. Ty znáš srdce mužů i žen, srdce těchto lidí. Ó Bože a Pane, také jsem zdvihl ruce, neboť vím, že nyní nastává

změna v mé službě. Věřím, že jsi zde. Viděl jsem Tě tu stát, tam v ohnivém sloupu. Viděl jsem, že zkoumáš tajemství srdcí lidí. Ani jednou jsi neselhal. Zaslíbil jsi to tam na konci ulice, když jsi začal konat ty věci. V celém světě jsi mě chránil. Jsem jist, že jsi Bůh. Tím jsem jist.

Přináším sebe sama v oběť s těmito lidmi, a všechno, co mám, stavím do Tvé služby ó Pane. Pane, zase se vydávám do světa. Pomoz mi, ó Bože. Jestli jsem Ti někdy nevěřil, odpusť mi ten hřích. Odpusť mi moji nevíru. Víím, že jsi a odměňuješ ty, kteří Tě hledají. Rovněž vyznávám i hříchy mého lidu, jejich slabosti, jejich pochybnosti. Když tu se zdviženými rukama stojí, vyznávám jejich hříchy, a všechny naše slabosti. Sešli Ducha svatého na nás s pečetí Tvé přímluvy. Ty jsi Bůh a jsi nyní zde, abys nás vzal do Svých paží a nám jako vykoupeným dal opět vše, co jsme ztratili.

Jedná-li se o zdraví, nechť je plně navraceno. Jedná-li se o duši, nechť vzkvete a zazáří, naplněna Duchem svatým, prodlívajíc v přítomnosti Boží. Je-li to nevíra, nechť je nám znovu darována víra, Pane, abychom hory mohli přenášet. Dej to ó Pane. My věříme, že Ty působíš. Duch svatý proniká všechny v této budově. ON je nad lidmi a působí v jejich srdcích, aby přijali živého Boha. Prosíme toto všechno a činíme to ve jménu Ježíše Krista.

*Má víra pohlíží, Beránku na kříži,
do těch tvých ran,
krev, jež se prýští z nich,
kéž i můj smaže hřích,
bych s tebou v nebesích měl věčný stan.*

Myslíte to skutečně? Přijímáte to, zvedněte ruce a řekněte: „Nyní to přijímám od Něho.“

*Bludištěm života, kde hříchu mrákota,
kde žal a sten,
mé slzy stíraje,
rač vést mne v ty kraje,
kde pravá vlast má je, kde věčný den!*

Skloníme hlavy. Toto je rozhodné a vážné poselství, přinesené drsným způsobem, přesto je to pravda. Jen kdybyste mohli pokorně

věřit, oč jste prosili, tedy to přijmete. Nenechte se ničím z této cesty odstrčit. Buďte vytrvalí! Úplně jedno, jak já mnoho káži, co dělám nebo co dělá někdo jiný, projeví se to u vás teprve tehdy, přijmete-li to jako své osobní vlastnictví. Věříte-li tomu z celého srdce, pak se vám to dostane, toužíte-li po tom.

Jestliže jste své hříchy vyznali, tedy vám Bůh odpustil. Nikdy již o tom nepochybujte. Jestliže jste odpadli, tedy dnes ráno jste byli navraceni. Potřebujete-li Ducha svatého, pak se nechte pokřtít na jméno Ježíše Krista na odpuštění vašich hříchů. Tak to stojí ve Slově Božím.

ON to kvůli žádné církvi ani denominaci nezmění. Tak to musí zůstat. Jeho požadavkům musíme vyhovět, ne požadavkům nějaké církve, nýbrž tomu, co On požaduje. To musíme učinit.

Stojí-li psáno: „Modlitba víry pomůže nemocnému...“ Jste-li nemocní, tedy jsem se za vás modlitbou víry modlil. Vy jste se ve svém srdci spolu modlili a věřili. Přijměte to, stůjte na tom pevně. Bude to muset tak být. Nic vás o to nemůže oloupit. Jakkoli smutně to i může vypadat, řekněte: „I když to tak vypadá, jako kdybych byl stále ještě nemocen.“ To nevádí. Je to jako v tom obraze, na nějž se dívám zblízka. Perutě andělů se vzájemně dotýkají. To je ono. Je to Bůh, který dává o Sobě vědět takovým způsobem požehnání. Zdá-li se vám to sebesmutnější, přistupte o něco blíže, a ještě jednou se na to podívejte. Hleďte, zda tu není Bůh a nedrží Své Slovo.

Nyní když jsme sklonili hlavy, prosím našeho pastora, bratra Neville, aby ukončil bohoslužbu.

*****